

HOTĂRÂRE Nr. 780 din 14 iunie 2006
privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră

Text în vigoare începând cu data de 28 decembrie 2011
REALIZATOR: COMPANIA DE INFORMATICĂ NEAMŢ

Text actualizat prin produsul informatic legislativ LEX EXPERT în baza actelor normative modificatoare, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la 28 decembrie 2011.

Act de bază

#B: Hotărârea Guvernului nr. 780/2006

Acte modificatoare

#M1: Hotărârea Guvernului nr. 133/2010

#M2: Hotărârea Guvernului nr. 399/2010

#M3: Hotărârea Guvernului nr. 1300/2010

#M4: Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011

Modificările și completările efectuate prin actele normative enumerate mai sus sunt scrise cu font italic. În fața fiecărei modificări sau completări este indicat actul normativ care a efectuat modificarea sau completarea respectivă, în forma #M1, #M2 etc.

#B

Având în vedere prevederile Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, ratificat prin Legea nr. 157/2005,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 60 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

ART. 1

Prezenta hotărâre stabilește schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru a promova reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod eficient din punct de vedere economic.

#M2

ART. 2

Prezenta hotărâre se aplică emisiilor provenite din activitățile prevăzute în anexa nr. 1 și gazelor cu efect de seră prevăzute în anexa nr. 2, cu respectarea, după caz, a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006.

#M2

ART. 2¹

(1) România este stat membru de administrare pentru:

a) operatorii de aeronave care dețin o licență de operare valabilă, emisă de către autoritatea publică centrală în domeniul transporturilor în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.008/2008 al

Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru aprobarea serviciilor aeriene în Uniunea Europeană;

b) operatorii de aeronave care nu dețin o licență de operare valabilă, emisă de un stat membru al Uniunii Europene în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.008/2008, și ale căror zboruri efectuate în anul de referință au generat cantitatea cea mai mare de emisii pe teritoriul României.

(2) În cazul în care în primii 2 ani ai oricărei perioade prevăzute la art. 12² niciuna dintre emisiile din aviație rezultate din zborurile efectuate de către un operator de aeronave care se încadrează la alin. (1) lit. b) nu se atribuie României, operatorul de aeronave este transferat unui alt stat membru de administrare pentru perioada următoare. Noul stat membru de administrare este statul membru cu cantitatea cea mai mare de emisii estimate atribuite aviației, provenind din zborurile efectuate de către respectivul operator de aeronave în cursul primilor 2 ani ai perioadei anterioare.

#B

ART. 3

Pentru aplicarea prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) activitatea de proiect - implementarea unui proiect aprobat de una sau mai multe părți înscrise în anexa nr. I la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, semnată la Rio de Janeiro la 5 iunie 1992, ratificată prin Legea nr. 24/1994, în conformitate cu art. 6 sau 12 din Protocolul de la Kyoto la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, adoptat la 11 decembrie 1997, ratificat prin Legea nr. 3/2001, și cu deciziile conferințelor părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice sau la Protocolul de la Kyoto;

b) certificat de emisii de gaze cu efect de seră - titlul care conferă dreptul de a emite o tonă de dioxid de carbon echivalent într-o perioadă definită, valabil numai pentru îndeplinirea scopului prezentei hotărâri și care este transferabil în condițiile prevăzute de prezenta hotărâre;

#M2

c) emisii - eliberarea în atmosferă a gazelor cu efect de seră generate de sursele unei instalații sau de o aeronavă, care efectuează o activitate prevăzută în anexa nr. 1, a gazelor specificate în cadrul respectivei activități;

#B

d) gaze cu efect de seră - gazele prevăzute în anexa nr. 2;

e) instalație - orice unitate tehnică staționară, în care se desfășoară una sau mai multe activități prevăzute în anexa nr. 1, precum și orice activitate direct legată tehnic de activitățile desfășurate pe acel amplasament și care pot genera emisii și poluare;

f) instalație nou-intrată - orice instalație în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, care a obținut autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră sau revizuirea acesteia ca urmare a unei schimbări privind natura, funcționarea ori extinderea instalației, ulterior notificării Planului național de alocare Comisiei Europene;

g) operator - orice persoană care operează sau controlează o instalație sau care, potrivit legislației în vigoare, a fost investită cu putere de decizie economică asupra funcționării tehnice a instalației;

h) parte prevăzută în anexa nr. I - țară înscrisă în anexa nr. I la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, care a ratificat Protocolul de la Kyoto așa cum se prevede în art. 1 alin. (7) din Protocolul de la Kyoto;

i) persoană - orice persoană fizică sau juridică;

j) public - una sau mai multe persoane și, în conformitate cu legislația sau practica națională, asociații, organizații sau grupuri de persoane;

k) reducere de emisii certificată (CER) - o unitate de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, egală cu o tonă de dioxid de carbon echivalent, provenită de la o activitate de proiect desfășurată în concordanță cu art. 12 din Protocolul de la Kyoto și cu deciziile privind art. 12 adoptate de conferințele părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice sau la Protocolul de la Kyoto;

#M1

l) registru național al emisiilor de gaze cu efect de seră, denumit în continuare registru național - baza de date electronică unică, standardizată și securizată, care înregistrează și urmărește toate operațiunile cu

certIFICATE de emisii de gaze cu efect de seră, în aplicarea prezentei hotărâri, și cu unități de emisii de gaze cu efect de seră prevăzute prin Protocolul de la Kyoto. Toate operațiunile se realizează pe cale electronică;

#B

m) tonă de dioxid de carbon echivalent - o tonă metrică de dioxid de carbon sau o cantitate din oricare alt gaz cu efect de seră prevăzut în anexa nr. 2, cu un potențial de încălzire globală echivalent unei tone metrice de dioxid de carbon;

n) unitate de reducere a emisiilor (ERU) - o unitate de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, egală cu o tonă de dioxid de carbon echivalent, provenită de la o activitate de proiect desfășurată în concordanță cu art. 6 din Protocolul de la Kyoto și cu deciziile privind art. 6 adoptate de conferințele părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice sau la Protocolul de la Kyoto;

#M2

o) an de referință - în înțelesul art. 2¹, reprezintă primul an calendaristic de funcționare, în cazul unui operator de aeronave care a început să efectueze o activitate de aviație în Uniunea Europeană după 1 ianuarie 2006 și, respectiv, anul calendaristic care a început la 1 ianuarie 2006 pentru operatorii de aeronave care efectuează o activitate de aviație anterior datei de 1 ianuarie 2006;

p) operator de aeronave - persoana care operează o aeronavă în momentul în care efectuează o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1 sau proprietarul aeronavei, dacă persoana respectivă nu este cunoscută ori identificată de către proprietarul aeronavei;

q) operator de transport aerian comercial - un operator care, în schimbul unei remunerații, furnizează publicului servicii de transport aerian regulate sau neregulate pentru transportul pasagerilor, mărfurilor sau al poștei;

r) emisii atribuite din aviație - emisiile generate de toate zborurile care se încadrează în activitățile de aviație prevăzute în anexa nr. 1 și care pleacă de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru și de zborurile care sosesc dintr-o țară terță pe un astfel de aerodrom;

s) emisiile istorice din aviație - media emisiilor anuale din perioada 2004 - 2006, la nivelul Uniunii Europene, generate de aeronavele care efectuează o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1;

ș) statul membru de administrare - statul care răspunde de administrarea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în ceea ce privește un operator de aeronave;

t) perioade ulterioare - perioade de timp succesive de 8 ani, subsecvente perioadei 2013 - 2020;

ț) indicator de referință pentru alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit conform art. 14² - numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră raportat la o tonă-kilometru, calculat prin împărțirea numărului de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit în perioada prevăzută la art. 12² la suma datelor tonă-kilometru incluse în solicitările pentru alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit transmise Comisiei Europene de către statele membre;

u) rezerva specială pentru anumiți operatori de aeronave - numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate operatorilor de aeronave conform art. 15 pentru perioadele prevăzute la art. 12²;

v) indicator de referință pentru alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit din rezerva specială, conform art. 15 - indicatorul calculat prin împărțirea numărului de certificate din rezerva specială la suma datelor tonă-kilometru incluse în solicitările operatorilor de aeronave care se încadrează în prevederile art. 15 alin. (5) lit. a) pentru alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit din rezerva specială, transmise Comisiei Europene de către statele membre, și creșterea absolută a datelor tonă-kilometru care depășește procentul prevăzut la art. 15 alin. (5) lit. b) în cazul operatorilor de aeronave care se încadrează în prevederile art. 15 alin. (5) lit. b), incluse în solicitările pentru alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit din rezerva specială, transmise Comisiei Europene de către statele membre.

#M2

ART. 4

(1) Autoritățile competente responsabile pentru aplicarea dispozițiilor prezentei hotărâri sunt:

autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, autoritatea publică centrală pentru economie, autoritatea publică centrală pentru transporturi, autoritatea publică centrală pentru finanțe publice, Agenția Națională pentru Protecția Mediului și unitățile subordonate, Garda Națională de Mediu și unitățile subordonate.

(2) Autoritatea publică centrală pentru transporturi, prin Autoritatea Aeronautică Civilă Română, furnizează datele și informațiile relevante pe care le deține privind operatorii de aeronave care desfășoară o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1, la cererea autorităților competente responsabile cu aplicarea prevederilor prezentei hotărâri.

#M3

(3) La solicitarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, autoritatea publică centrală în domeniul transporturilor, prin Autoritatea Aeronautică Civilă Română, acordă, potrivit sferei sale de competențe în domeniul aeronauticii, sprijinul pentru clarificarea informațiilor, comunicate de Comisia Europeană și organisme internaționale, referitoare la activitățile de aviație realizate de operatorii de aeronave care desfășoară o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1.

#B

ART. 5

(1) Începând cu data de 1 ianuarie 2007, pentru instalațiile în care se desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1, care generează emisii specifice activității respective, operatorul trebuie să dețină autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră, eliberată de autoritatea competentă pentru protecția mediului potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (1), (2) și (3), ale art. 7 și 8.

(2) Pentru instalațiile care desfășoară activitățile prevăzute în anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006, condițiile și procedura aferente emiterii autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră se corelează cu cele prevăzute pentru emiterea autorizației integrate de mediu.

ART. 6

(1) Pentru a obține autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră, operatorul depune la autoritatea competentă pentru protecția mediului solicitarea pentru obținerea autorizației împreună cu documentația în care sunt descrise:

a) instalația și activitățile desfășurate, inclusiv tehnologia utilizată;

#M1

b) materia primă și materialele auxiliare a căror utilizare este posibil să conducă la emisii de dioxid de carbon;

#B

c) sursele de emisii de gaze cu efect de seră ale instalațiilor care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1;

#M1

d) planul de măsuri pentru monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră, elaborat potrivit prevederilor Deciziei Comisiei nr. 2007/589/CE din 18 iulie 2007 de stabilire a unor orientări privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 229/2007, cu modificările și completările ulterioare.

#B

(2) Solicitarea pentru obținerea autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră este însoțită de un rezumat netehnic al documentației depuse.

(3) Competențele și procedura de emiterie și revizuire a autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră se stabilesc prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

#M1

(4) Operatorul are obligația să asigure autorității competente pentru protecția mediului corectitudinea informațiilor prevăzute la alin. (1) și (2).

#B

ART. 7

(1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului emite autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru toată instalația sau o parte a acesteia dacă apreciază că operatorul este capabil să monitorizeze și să raporteze emisiile.

(2) Autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră poate acoperi una sau mai multe instalații situate pe același amplasament și care sunt operate sau controlate de către același operator.

ART. 8

Autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră conține:

- a) numele și adresa operatorului/denumirea și sediul, după caz;
- b) o descriere a activităților și a emisiilor de gaze cu efect de seră generate de instalație;

#M1

c) cerințele de monitorizare, cu specificarea metodologiei utilizate, și frecvența de monitorizare, prevăzute în planul de măsuri pentru monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră, aprobat anual de autoritatea competentă pentru protecția mediului;

#B

- d) cerințele de raportare;

#M2

e) obligația de a restitui, până la data de 30 aprilie a anului următor celui pentru care au fost alocate certificatele de emisii de gaze cu efect de seră, un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră egal cu numărul total de emisii provenite de la instalația respectivă, verificate potrivit prevederilor art. 22 și altor norme privind verificarea adoptate de Comisia Europeană, altele decât certificatele de emisii de gaze cu efect de seră alocate operatorilor de aeronave.

#M2

ART. 9

(1) Operatorul are obligația să informeze autoritatea competentă pentru protecția mediului cu privire la orice modificări planificate privind natura, funcționarea sau extinderea instalației care pot determina revizuirea autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră, în termen de 45 de zile de la data producerii modificării.

#B

(2) Autoritatea competentă pentru emiterea autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră revizuieste autorizația, după caz.

#M2

(3) La schimbarea operatorului unei instalații care deține o autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră, noul operator are obligația să solicite autorității competente pentru protecția mediului revizuirea autorizației cu privire la denumirea și sediul noului operator, în termen de 45 de zile de la data producerii modificării.

#M1

(4) Operatorul are obligația să asigure autorității competente pentru protecția mediului corectitudinea informațiilor prevăzute la alin. (1).

#M2

(5) Operatorul de aeronave are obligația să informeze Agenția Națională pentru Protecția Mediului cu privire la orice modificări care determină revizuirea planului de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru activități de aviație prevăzut la art. 21 alin. (3) și a planului de monitorizare a datelor tonă-kilometru pentru activități de aviație prevăzut la art. 21 alin. (4), în termen de 45 de zile de la data producerii modificării.

(6) Operatorul de aeronave are obligația să asigure corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate în planul de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru activități de aviație și în planul de monitorizare a datelor tonă-kilometru pentru activități de aviație.

#B

ART. 10

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului coordonează, pentru fiecare dintre perioadele

la care se face referire în art. 13 și 14, elaborarea Planului național de alocare prin care se stabilesc numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate și modul de alocare a acestora pentru fiecare instalație care intră sub incidența prezentei hotărâri.

(2) Planul național de alocare, pentru fiecare perioadă prevăzută la art. 13 și 14, se bazează pe criterii obiective și transparente, inclusiv cele prevăzute în anexa nr. 3, și luând în considerare comentariile publicului.

(3) Metodologia privind elaborarea Planului național de alocare se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

#M2

ART. 10¹

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului publică și transmite Comisiei Europene până la 30 septembrie 2011 lista instalațiilor și numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit fiecărei instalații.

(2) În vederea punerii în aplicare a prevederilor alin. (1), pentru instalațiile în care se desfășoară una dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, operatorii au obligația de a transmite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului datele necesare pentru stabilirea numărului de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate.

(3) Instalațiile care nu sunt înscrise în lista menționată la alin. (1) nu primesc certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit.

#B

ART. 11

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului face public Planul național de alocare, pentru perioada prevăzută la art. 13 și pentru prima perioadă de 5 ani prevăzută la art. 14, și îl notifică până la data de 30 septembrie 2006 Comisiei Europene și statelor membre ale Uniunii Europene

(2) Pentru perioadele subsecvente la care se face referire în art. 14, Planul național de alocare se publică și se notifică Comisiei Europene și statelor membre ale Uniunii Europene cu cel puțin 18 luni înainte de începerea perioadei vizate.

(3) Planul național de alocare se aprobă prin hotărâre a Guvernului, după aprobarea acestuia de către Comisia Europeană.

ART. 12

Pentru perioada prevăzută la art. 13 și prima perioadă prevăzută la art. 14, alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră se realizează cu titlu gratuit.

#M2

ART. 12¹

Pentru perioada 1 ianuarie 2012 - 31 decembrie 2012, numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave reprezintă 97% din emisiile istorice din aviație.

#M2

ART. 12²

Pentru perioada 1 ianuarie 2013 - 31 decembrie 2020 și pentru fiecare perioadă ulterioară, numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave reprezintă 95% din suma emisiilor istorice din aviație înmulțită cu numărul de ani din perioada respectivă.

#M2

ART. 12³

(1) Pentru perioada prevăzută la art. 12¹ și începând cu 1 ianuarie 2013, 15% din numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave sunt supuse licitării.

(2) Autoritatea publică centrală pentru finanțe publice și autoritatea publică centrală pentru protecția mediului stabilesc destinația veniturilor obținute din licitarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave și notifică Comisiei Europene cu privire la acțiunile adoptate în acest scop, pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră, pentru adaptarea la impactul schimbărilor climatice în Uniunea Europeană și în țările terțe, în special în țările în curs de dezvoltare, pentru a finanța

cercetarea și dezvoltarea în domeniul atenuării efectelor și al adaptării, inclusiv, în special, în domeniul aeronautic și al transportului aerian, pentru a reduce emisiile prin folosirea transporturilor cu emisii reduse și pentru a acoperi cheltuielile de administrare a schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră.

#M4

(3) *** Abrogat

#M2

(4) Autoritatea publică centrală pentru finanțe publice, cu sprijinul autorității publice centrale pentru protecția mediului, notifică Comisiei Europene cu privire la destinația veniturilor obținute în urma licitării de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave.

#B

ART. 13

Începând cu data de 1 ianuarie 2007, prin Planul național de alocare se stabilesc, pentru o perioadă de un an, numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră care se alocă pentru perioada respectivă și numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate operatorului pentru fiecare instalație.

ART. 14

Începând cu data de 1 ianuarie 2008, prin Planul național de alocare se stabilesc, pentru o perioadă de 5 ani și pentru fiecare perioadă subsecventă de 5 ani, numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate pentru perioada respectivă și numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate operatorului pentru fiecare instalație.

#M1

ART. 14¹

(1) Operatorii care dețin instalații în care se desfășoară una sau mai multe activități prevăzute în anexa nr. 1, care sunt incluse în schema de comercializare începând cu anul 2013, au obligația să transmită Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, până la 30 aprilie 2010, datele privind emisiile de gaze cu efect de seră, argumentate corespunzător și verificate de către verificali acreditați sau de institute de cercetare acreditate ori atestate, după caz, în domeniile pentru care se realizează verificarea datelor privind emisiile de gaze cu efect de seră.

(2) Formatul de raportare a datelor privind emisiile de gaze cu efect de seră, prevăzute la alin. (1), precum și metodologia de calcul a emisiilor de gaze cu efect de seră se stabilesc prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei hotărâri.

(3) În cazul în care datele privind emisiile de gaze cu efect de seră transmise de operatori sunt argumentate în mod corespunzător, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului le transmite Comisiei Europene până la 30 iunie 2010.

#M2

ART. 14²

(1) Operatorul de aeronave care efectuează o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1 poate solicita alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit pentru fiecare dintre perioadele definite la art. 12¹ și 12².

(2) Solicitarea prevăzută la alin. (1) se depune la Agenția Națională pentru Protecția Mediului de către operatorul de aeronave, însoțită de raportul datelor tonă-kilometru, verificat de un verificali acreditat și întocmit pentru activitățile de aviație realizate în anul de monitorizare corespunzător perioadei pentru care se solicită alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit.

(3) Anul de monitorizare este anul calendaristic care se încheie cu 24 de luni înainte de începutul perioadei pentru care operatorul de aeronave solicită alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit. În ceea ce privește perioada prevăzută la art. 12¹, anul de monitorizare este 2010.

(4) Solicitarea prevăzută la alin. (1) se depune cu cel puțin 21 de luni înainte de începerea perioadei pentru care operatorul de aeronave solicită alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit.

(5) În ceea ce privește perioada prevăzută la art. 12¹, solicitarea prevăzută la alin. (1) se depune până la 31 martie 2011.

(6) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene solicitările prevăzute la alin. (1) cu cel puțin 18 luni înainte de începerea perioadei pentru care operatorul de aeronave solicită alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit sau până la 30 iunie 2011 pentru perioada prevăzută la art. 12¹.

(7) Raportul date tonă-kilometru prevăzut la alin. (2) se întocmește în conformitate cu prevederile Deciziei 2007/589/CE, cu modificările și completările ulterioare.

(8) Operatorul de aeronave are obligația să asigure corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate în raportul de monitorizare a datelor tonă-kilometru prevăzut la alin. (2).

#M2

ART. 14³

(1) În termen de 3 luni de la data adoptării de către Comisia Europeană a deciziei privind alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului calculează și publică prin ordin al conducătorului acesteia:

a) numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocat pentru perioada respectivă fiecărui operator de aeronave a cărui solicitare a fost transmisă Comisiei Europene potrivit prevederilor art. 14² alin. (6), calculat prin înmulțirea datelor tonă-kilometru din raportul date tonă-kilometru verificat cu indicatorul prevăzut la alin. (2) lit. e); și

b) numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocat anual fiecărui operator de aeronave, calculat prin împărțirea numărului total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, stabilit potrivit prevederilor lit. a), la numărul de ani din perioada în care operatorul de aeronave efectuează o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Decizia Comisiei Europene menționată la alin. (1) se referă la:

a) numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocat pentru perioada respectivă;

b) numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră licitate în perioada respectivă;

c) numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră disponibile în rezerva specială a operatorilor de aeronave pentru perioada respectivă;

d) numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit pentru perioada respectivă, calculat prin scăderea numărului de certificate de emisii de gaze cu efect de seră menționat la lit. b) și c) din numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră stabilit conform lit. a);

e) indicatorul de referință definit la art. 3 lit. Ț).

#B

ART. 15

(1) La stabilirea modului de alocare se ia în considerare și accesul instalațiilor nou-intrate la certificatele de emisii de gaze cu efect de seră.

(2) Agenția Națională pentru Protecția Mediului, prin registrul național, emite numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pentru perioada prevăzută la art. 13 și o parte din numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, aferent fiecărui an al perioadelor prevăzute la art. 14, până la data de 28 februarie a anului respectiv.

#M2

(3) Până la data de 28 februarie 2012 și, ulterior, până la data de 28 februarie a fiecărui an, Agenția Națională pentru Protecția Mediului, prin registrul național, emite numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate fiecărui operator de aeronave pentru anul respectiv.

(4) Pentru fiecare perioadă prevăzută la art. 12², rezerva specială pentru operatorii de aeronave reprezintă 3% din numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave, la nivelul Uniunii Europene.

(5) Un operator de aeronave poate solicita alocarea cu titlu gratuit a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră din rezerva specială prevăzută la alin. (4) dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) începe să efectueze o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1, după anul de monitorizare pentru care rapoartele datelor tonă-kilometru verificate de un verificador acreditat au fost depuse de operatorii de

aeronave în conformitate cu art. 14² pentru una dintre perioadele prevăzute la art. 12²;

b) datele tonă-kilometru verificate de un verficator acreditat cresc anual în medie cu peste 18% între anul de monitorizare pentru care au fost depuse rapoartele datelor tonă-kilometru, în conformitate cu art. 14², pentru una dintre perioadele prevăzute la art. 12², și al doilea an calendaristic al perioadei în cauză.

(6) Operatorul de aeronave poate solicita alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit în conformitate cu alin. (5), cu condiția ca activitatea de aviație efectuată să nu reprezinte continuarea integrală sau parțială a unei activități de aviație desfășurată anterior de alt operator de aeronave.

(7) Un operator de aeronave care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (5) poate depune la Agenția Națională pentru Protecția Mediului o solicitare privind alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit din rezerva specială, până la data de 30 iunie a celui de-al treilea an al perioadei prevăzute la art. 12² la care se referă.

(8) Numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate unui operator de aeronave care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (5) lit. b) nu poate fi mai mare de 1.000.000.

(9) Solicitarea prevăzută la alin. (7) conține:

a) raportul datelor tonă-kilometru, întocmit în conformitate cu anexa nr. 4 și verificat de un verficator acreditat în conformitate cu criteriile din anexa nr. 5, pentru activitățile de aviație prevăzute în anexa nr. 1 efectuate de operatorul de aeronave în cel de-al doilea an calendaristic al perioadei prevăzute la art. 12² la care se referă solicitarea;

b) dovada privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (5) și (6).

(10) La solicitarea depusă conform alin. (9), operatorii de aeronave care au îndeplinit condițiile prevăzute la alin. (5) lit. b) au obligația să transmită suplimentar documentele care demonstrează:

a) creșterea procentuală a datelor tonă-kilometru, înregistrată de operatorul de aeronave între anul de monitorizare pentru care au fost depuse rapoartele datelor tonă-kilometru, verificate de un verficator acreditat, în conformitate cu art. 14², cu privire la perioada prevăzută la art. 12², și al doilea an calendaristic al perioadei respective;

b) creșterea absolută a datelor tonă-kilometru, înregistrată de operatorul de aeronave între anul de monitorizare pentru care au fost depuse rapoartele datelor tonă-kilometru, verificate de un verficator acreditat, în conformitate cu art. 14², cu privire la perioada prevăzută la art. 12², și al doilea an calendaristic al perioadei respective;

c) creșterea absolută a datelor tone-kilometru, înregistrată de operatorul de aeronave între anul de monitorizare pentru care au fost depuse rapoartele date tonă-kilometru, verificate de un verficator acreditat, în conformitate cu art. 14², cu privire la perioada prevăzută la art. 12², și al doilea an calendaristic al perioadei respective, care depășește procentul prevăzut la alin. (5) lit. b).

(11) În termen de cel mult 6 luni de la termenul pentru depunerea solicitărilor prevăzut la alin. (7), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene solicitările operatorilor de aeronave privind alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră din rezerva specială.

(12) În termen de 3 luni de la data adoptării de către Comisia Europeană a deciziei privind indicatorul definit la art. (3) lit. v), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului calculează, aprobă prin ordin al conducătorului acesteia și publică în Monitorul Oficial al României, Partea I:

a) numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocat din rezerva specială fiecărui operator de aeronave a cărui solicitare a fost transmisă Comisiei Europene în conformitate cu alin. (11);

b) numărul anual de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocat din rezerva specială fiecărui operator de aeronave a cărui solicitare a fost transmisă Comisiei Europene în conformitate cu alin. (11), calculat prin împărțirea numărului de certificate de emisii de gaze cu efect de seră prevăzut la lit. a) la numărul de ani calendaristici rămași din perioada la care se referă alocarea.

(13) Pentru operatorul de aeronave care se află în situația prevăzută la alin. (5) lit. a), numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, prevăzut la alin. (12) lit. a), se calculează prin înmulțirea indicatorului definit la art. (3) lit. v) cu datele tonă-kilometru verificate de un verficator acreditat, incluse

în solicitarea transmisă Comisiei Europene conform alin. (11).

(14) Pentru operatorul de aeronave care se află în situația prevăzută la alin. (5) lit. b), numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră prevăzut la alin. (12) lit. a) se calculează prin înmulțirea indicatorului definit la art. (3) lit. v) cu valoarea creșterii absolute a datelor tonă-kilometru prevăzute la alin. (10) lit. c) din solicitarea transmisă Comisiei Europene în conformitate cu alin. (11).

(15) Certificatele de emisii de gaze cu efect de seră din rezerva specială rămase neutilizate sunt valorificate prin licitație.

#B

ART. 16

(1) Pentru fiecare perioadă prevăzută la art. 14, operatorii pot să utilizeze unități de reducere a emisiilor (ERU) și reduceri de emisii certificate (CER) rezultate din activități de proiect, până la un procent din numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate fiecărei instalații, prevăzut în Planul național de alocare.

#M2

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) și (4), Agenția Națională pentru Protecția Mediului emite și predă imediat operatorului și operatorului de aeronave un certificat de emisii de gaze cu efect de seră în schimbul unei unități de reducere a emisiilor (ERU) sau a unei reduceri de emisii certificate (CER), deținută de operator și operatorul de aeronave în registrul național.

#B

(3) Toate unitățile de reducere a emisiilor (ERU) și reducerile de emisii certificate (CER) emise și care pot fi folosite potrivit Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, Protocolului de la Kyoto și deciziilor ulterioare adoptate de conferințele părților la Protocolul de la Kyoto pot fi utilizate în cadrul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cu următoarele excepții:

a) unități de reducere a emisiilor (ERU) și reduceri de emisii certificate (CER) generate de instalațiile nucleare, pentru prima perioadă de 5 ani la care se face referire în art. 14;

b) unități de reducere a emisiilor (ERU) și reduceri de emisii certificate (CER) rezultate din activități de proiect privind utilizarea terenurilor, schimbarea utilizării terenurilor și silvicultură.

#M2

(4) Pentru perioada prevăzută la art. 12¹, operatorii de aeronave pot să utilizeze unități de reducere a emisiilor (ERU) și reduceri de emisii certificate (CER) rezultate din activități de proiect, până la un procent de 15% din numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pe care au obligația să le returneze în contul din registrul național.

#B

ART. 17

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului ia măsurile necesare pentru aprobarea situației de referință pentru activitățile de proiect, potrivit deciziilor ulterioare ale conferințelor părților la Protocolul de la Kyoto, cu legislația națională armonizată cu acquis-ul comunitar, ținând seama de perioadele de tranziție prevăzute în Tratatul privind aderarea României la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr. 157/2005.

#M2

(2) Până la data de 31 decembrie 2012, pentru activitățile de proiect prevăzute la art. 6 și 12 din Protocolul de la Kyoto, care reduc sau limitează în mod direct emisiile de la o activitate care intră sub incidența prezentei hotărâri, unitățile de reducere a emisiilor (ERU) sau reducerile de emisii certificate (CER) nu pot fi emise decât dacă un număr egal de certificate de emisii de gaze cu efect de seră este anulat de către operatorul activității respective, pentru evitarea dublei contabilizări.

#B

(3) Până la data de 31 decembrie 2012, pentru activitățile de proiect prevăzute la art. 6 și 12 din Protocolul de la Kyoto, care reduc sau limitează în mod indirect emisiile de la o instalație care intră sub incidența prezentei hotărâri, unitățile de reducere a emisiilor (ERU) sau reducerile de emisii certificate (CER) nu pot fi emise decât dacă un număr egal de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, provenite

din unitățile de reducere a emisiilor (ERU) sau reducerile de emisii certificate (CER), este anulat din registrul național, pentru evitarea dublei contabilizări.

(4) La activități de proiect pot participa operatori publici sau privați, cu aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(5) În situația prevăzută la alin. (4), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului rămâne responsabilă pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și de Protocolul de la Kyoto și se asigură că participarea la activități de proiect se realizează în conformitate cu liniile directoare și cu procedurile relevante adoptate ulterior de conferințele părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și la Protocolul de la Kyoto.

(6) În cazul aprobării activităților de proiect privind producerea de energie hidroelectrică în instalații cu o putere instalată mai mare de 20 MW, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului verifică respectarea, pe parcursul derulării activităților de proiect, a criteriilor și liniilor directoare internaționale, inclusiv cele prevăzute de Comisia Mondială privind Barajele.

ART. 18

(1) Certificatele de emisii de gaze cu efect de seră se pot transfera:

- a) între persoane române și persoane din alte state membre ale Comunității Europene;
- b) între persoane române și persoane din țări, altele decât cele din Comunitatea Europeană, doar dacă certificatele de emisii de gaze cu efect de seră sunt recunoscute reciproc, în baza acordurilor internaționale încheiate de Comunitatea Europeană cu alte țări prevăzute în anexa B la Protocolul de la Kyoto, fără alte restricții decât cele prevăzute în prezenta hotărâre și în reglementările adoptate în aplicarea acestora.

#M2

(2) Operatorul fiecărei instalații are obligația de a restitui, până cel târziu la data de 30 aprilie a fiecărui an, un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră egal cu cantitatea totală de emisii de gaze cu efect de seră provenite de la instalația respectivă în anul calendaristic anterior, altul decât numărul de certificate pentru aviație, verificate potrivit dispozițiilor art. 22, iar aceste certificate se anulează ulterior.

(3) Operatorul de aeronave are obligația de a restitui, până cel târziu la data de 30 aprilie a fiecărui an, un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră egal cu cantitatea totală de emisii de gaze cu efect de seră generate în anul calendaristic anterior de activitățile de aviație pentru care este considerat operator de aeronave, verificate potrivit dispozițiilor art. 22, iar aceste certificate se anulează ulterior.

(4) Certificatele de emisii de gaze cu efect de seră se anulează în orice moment, la solicitarea persoanei care le deține.

(5) În scopul îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (2) și (3), certificatele de emisii de gaze cu efect de seră, emise de autoritățile competente din alte state membre ale Uniunii Europene, sunt recunoscute de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

#M3

(6) Administratorul registrului național prezintă autorității publice centrale pentru protecția mediului lista operatorilor și operatorilor de aeronave care nu au respectat prevederile alin. (2) și (3).

#B

ART. 19

(1) Certificatele de emisii de gaze cu efect de seră sunt valabile pentru emisiile din perioada prevăzută la art. 13 sau 14, care au fost înregistrate în registrul național.

#M2

(2) Certificatele de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave, care au fost înregistrate în registrul național, sunt valabile pentru emisiile din perioada prevăzută la art. 12¹ sau 12².

#B

ART. 20

(1) În termen de 4 luni de la începerea fiecărei perioade de 5 ani prevăzute la art. 14, administratorul registrului național anulează certificatele de emisii de gaze cu efect de seră care nu mai sunt valabile și care nu au fost restituite și anulate potrivit dispozițiilor art. 18 alin. (2).

#M2

(2) În termen de 4 luni de la începerea fiecărei perioade prevăzute în art. 12² sau, în ceea ce privește perioada prevăzută la art. 12¹, până la 30 aprilie 2013, administratorul registrului național anulează certificatele de emisii de gaze cu efect de seră care nu mai sunt valabile și care nu au fost restituite și anulate potrivit dispozițiilor art. 18 alin. (3).

#M2

ART. 21

(1) Operatorul și operatorul de aeronave care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 au obligația să monitorizeze și să raporteze emisiile de gaze cu efect de seră în conformitate cu prevederile Deciziei 2007/589/CE, cu modificările și completările ulterioare, și ale planului său de monitorizare aprobat.

(2) Operatorul de aeronave care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 și care solicită alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit, conform prevederilor art. 14², are obligația să monitorizeze și să raporteze datele tonă-kilometru în conformitate cu prevederile Deciziei 2007/589/CE, cu modificările și completările ulterioare, și ale planului său de monitorizare aprobat.

(3) Operatorul și operatorul de aeronave care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 au obligația să depună la Agenția Națională pentru Protecția Mediului planuri de monitorizare care să stabilească măsuri de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, pentru fiecare din perioadele la care se referă.

(4) Operatorul de aeronave care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 și care solicită alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit, conform prevederilor art. 14², are obligația să depună la Agenția Națională pentru Protecția Mediului, cu cel puțin 4 luni înainte de începutul perioadei la care se referă, un plan de monitorizare care să stabilească măsuri de monitorizare și de raportare a datelor tonă-kilometru, întocmit în conformitate cu prevederile Deciziei 2007/589/CE, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Planul de monitorizare prevăzut la alin. (3) și raportul de monitorizare prevăzut la alin. (12) se întocmesc în conformitate cu prevederile Deciziei 2007/589/CE, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Planul de monitorizare menționat la alin. (3) se depune de către operatorul de aeronave cu cel puțin 4 luni înainte de începutul perioadei la care se referă.

(7) Operatorul de aeronave care începe să desfășoare o activitate prevăzută în anexa nr. 1 după intrarea în vigoare a prezentei hotărâri trebuie să depună la Agenția Națională pentru Protecția Mediului planul de monitorizare menționat la alin. (3) în termen de 45 de zile de la data începerii activității.

(8) Planurile de monitorizare menționate la alin. (3) și (4), depuse la Agenția Națională pentru Protecția Mediului înainte de data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, sunt luate în considerare de autoritatea competentă.

(9) Competența privind verificarea și aprobarea planurilor de monitorizare prevăzute la alin. (3) și (4) revine Agenției Naționale pentru Protecția Mediului.

(10) Cuantumul tarifelor percepute de Agenția Națională pentru Protecția Mediului pentru aprobarea planului de monitorizare a emisiilor și a planului de monitorizare a datelor tonă-kilometru se stabilește prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului în termen de 45 de zile de la data publicării prezentei hotărâri, având destinația stabilită conform dispozițiilor art. 23 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(11) Valoarea tarifelor prevăzute la alin. (10) se stabilește în euro și se achită, în avans și integral, în contul afișat pe pagina de internet a Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în echivalentul în lei la cursul de schimb leu/euro al Băncii Naționale a României, în vigoare la data efectuării plății.

(12) În primul trimestru al fiecărui an, operatorul și operatorul de aeronave au obligația să depună la Agenția Națională pentru Protecția Mediului rapoartele de monitorizare privind emisiile de gaze cu efect de seră generate de instalația sau aeronava pe care o operează, pentru anul precedent. Primul an de monitorizare pentru operatorii de aeronave începe la 1 ianuarie 2010.

(13) Operatorul și operatorul de aeronave au obligația să asigure Agenției Naționale pentru Protecția Mediului corectitudinea informațiilor prevăzute la alin. (12).

(14) Operatorul și operatorul de aeronave au obligația să arhiveze rapoartele de monitorizare privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru o perioadă de 10 ani, însoțite de toate documentele întocmite de către verificatorii acreditați potrivit prevederilor art. 22 alin. (3), și să le predea noului operator, în cazul schimbării operatorului.

#M2

ART. 22

(1) Agenția Națională pentru Protecția Mediului se asigură că rapoartele de monitorizare, prevăzute la art. 21 alin. (12) și art. 14² alin. (2), sunt verificate de verificatori acreditați în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa nr. 5 și alte norme privind verificarea adoptate de Comisia Europeană.

(2) În cazul în care, până la data de 31 martie a anului în curs, raportul de monitorizare privind emisiile de gaze cu efect de seră din anul precedent nu este declarat satisfăcător, potrivit criteriilor prevăzute în anexa nr. 5 și altor norme privind verificarea adoptate de Comisia Europeană, operatorul sau operatorul de aeronave nu poate transfera certificatele de emisii de gaze cu efect de seră, ca urmare a suspendării accesului la cont de către administratorul registrului național. Ridicarea suspendării accesului la cont se face la data la care raportul de monitorizare privind emisiile de gaze cu efect de seră declarat satisfăcător este depus la Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

#B

(3) Verificatorii sunt acreditați de autoritatea publică centrală pentru economie și comerț, pe baza procedurii de acreditare aprobate, până la 31 decembrie 2006, prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru economie și comerț.

ART. 23

Deciziile cu privire la alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, informațiile privind activitățile de proiect la care România participă ori pentru care aprobă participarea operatorilor publici sau privați, precum și rapoartele de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute la art. 21, deținute de autoritatea competentă pentru protecția mediului, se pun la dispoziția publicului potrivit Hotărârii Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediul.

ART. 24

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, prin Agenția Națională pentru Protecția Mediului, este administratorul registrului național.

(2) Prin registrul național se asigură evidența certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră emise, deținute, transferate și anulate, inclusiv a operațiunilor cu unități de emisii de gaze cu efect de seră prevăzute de Protocolul de la Kyoto.

(3) Orice persoană poate deține certificate de emisii de gaze cu efect de seră.

(4) Registrul național este accesibil publicului, cu respectarea legislației în vigoare privind confidențialitatea informațiilor.

(5) Registrul național conține conturi separate în care sunt înregistrate certificatele de emisii de gaze cu efect de seră deținute de fiecare persoană și în care sunt evidențiate operațiunile cu aceste certificate și cu unitățile de emisii de gaze cu efect de seră, prevăzute de Protocolul de la Kyoto.

(6) Regulamentul privind administrarea și operarea registrului național se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(7) Administratorul registrului național percepe un tarif la deschiderea unui cont în registrul național și un tarif corespunzător operării respectivului cont.

(8) Cuantumul tarifelor prevăzute la alin. (7) se stabilesc anual, prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, acestea având destinația stabilită conform dispozițiilor art. 23 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului.

ART. 25

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite anual Comisiei Europene raportul privind punerea în aplicare a prezentei hotărâri.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) conține următoarele informații: procedurile privind alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, utilizarea unităților de reducere a emisiilor (ERU) și a reducerilor de emisii certificate (CER) rezultate din activități de proiect, administrarea registrului național, aplicarea ghidurilor de monitorizare și raportare, activitatea de verificare, aspecte privind conformarea cu prezenta hotărâre și regimul fiscal al certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, după caz.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite o dată la 2 ani Comisiei Europene un raport care să arate că, potrivit prevederilor Protocolului de la Kyoto și deciziilor ulterioare adoptate de conferințele părților la Protocolul de la Kyoto, utilizarea activităților de proiect este suplimentară acțiunilor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră întreprinse la nivel național.

ART. 26

(1) Operatorii pot forma un grup comun al instalațiilor în care se desfășoară aceeași activitate, pentru perioada prevăzută la art. 13 și/sau prima perioadă de 5 ani prevăzută la art. 14.

(2) Operatorii care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 și vor să formeze un grup comun al instalațiilor, potrivit dispozițiilor alin. (1), depun la autoritatea publică centrală pentru protecția mediului solicitarea de aprobare a formării grupului comun al instalațiilor, precizând instalațiile, perioada pentru care se formează grupul comun al instalațiilor și furnizând dovezi că administratorul desemnat al grupului este capabil să îndeplinească obligațiile prevăzute la alin. (3) și (4).

(3) Operatorii care doresc să formeze un grup comun al instalațiilor mandatează un administrator căruia:

a) prin excepție de la art. 13 și 14, îi este emis numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, calculat pentru instalațiile operatorilor care formează grupul comun al instalațiilor;

#M2

b) prin excepție de la art. 8 lit. e) și art. 18 alin. (2), îi revine responsabilitatea pentru restituirea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră corespunzătoare emisiilor totale de gaze cu efect de seră provenite de la instalațiile cuprinse în grupul comun al instalațiilor, altele decât certificatele de emisii de gaze cu efect de seră generate pentru activitățile de aviație;

#B

c) îi este interzis transferul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, în cazul în care raportul de monitorizare al unui operator din cadrul grupului comun al instalațiilor a fost declarat nesatisfăcător în urma verificării prevăzute la art. 22.

#M2

(4) Prin derogare de la art. 28, administratorul grupului comun este responsabil pentru executarea sancțiunilor aplicate în caz de nerespectare a dispozițiilor privind restituirea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru a acoperi emisiile totale de gaze cu efect de seră provenite de la instalațiile incluse în grupul comun, altele decât certificatele de emisii de gaze cu efect de seră generate pentru activitățile de aviație.

#B

(5) În cazul în care administratorul grupului comun nu se conformează prevederilor alin. (4), fiecare operator din cadrul grupului comun este responsabil, conform dispozițiilor art. 18 alin. (2) și art. 28, pentru emisiile provenite de la propria instalație.

(6) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului înaintează Comisiei Europene solicitarea prevăzută la alin. (2).

(7) Grupul comun al instalațiilor se formează doar după aprobarea solicitării de formare de către Comisia Europeană.

(8) În cazul în care Comisia Europeană respinge motivat solicitarea de formare a grupului comun al instalațiilor, grupul comun al instalațiilor se formează doar dacă modificările propuse sunt acceptate de Comisia Europeană.

ART. 27

(1) Pentru perioada prevăzută la art. 13, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului poate solicita Comisiei Europene să permită alocarea unor certificate de emisii de gaze cu efect de seră

suplimentare, pentru anumite instalații, în caz de forță majoră.

(2) Comisia Europeană autorizează emiterea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră suplimentare și netransferabile doar cu condiția demonstrării existenței unui caz de forță majoră.

#M3

ART. 28

(1) Pentru nerespectarea prevederilor art. 18 alin. (2) și (3), pentru perioadele prevăzute la art. 14, 12¹ și 12², se aplică o penalitate de 100 euro, echivalentă în lei, la cursul de schimb leu/euro al Băncii Naționale a României valabil la data de 1 mai a anului respectiv, pentru fiecare tonă de dioxid de carbon echivalent emisă pentru care operatorul sau operatorul de aeronave nu a restituit certificatele de emisii de gaze cu efect de seră, ce constituie venit la Fondul pentru mediu, în condițiile legii.

(2) Agenția Națională pentru Protecția Mediului comunică Administrației Fondului pentru Mediu situația operatorilor și operatorilor de aeronave care nu au restituit certificate de emisii de gaze cu efect de seră în condițiile legii, numărul de certificate nerestituite de fiecare dintre aceștia, precum și alte documente relevante.

(3) *** Abrogat

(4) Plata sumelor prevăzute la alin. (1) nu exonerează operatorul sau operatorul de aeronave de la obligația de a restitui certificatele de emisii de gaze cu efect de seră pentru fiecare tonă de dioxid de carbon echivalent emisă pentru care operatorul sau operatorul de aeronave nu a restituit certificate în registrul național, până la data la care restituie certificatele de emisii de gaze cu efect de seră corespunzătoare emisiilor din următorul an calendaristic.

#M2

(5) În situația în care un operator de aeronave nu respectă prevederile prezentei hotărâri și alte măsuri de punere în executare, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului poate solicita Comisiei Europene să decidă impunerea unei interdicții de operare pentru operatorul de aeronave.

(6) Solicitarea transmisă potrivit alin. (5) conține:

a) dovada faptului că operatorul de aeronave nu a îndeplinit obligațiile care îi revin conform prezentei hotărâri;

b) informațiile privind măsurile de punere în executare întreprinse de autoritatea competentă pentru îndeplinirea de către operatorul de aeronave a obligațiilor legislative care revin operatorului în cauză;

c) o justificare pentru impunerea interdicției de operare la nivelul Uniunii Europene; precum și

d) o recomandare privind domeniul de aplicare a interdicției de operare la nivelul Uniunii Europene și orice condiții care ar trebui să se aplice în acest caz.

(7) Înainte de adoptarea deciziei prevăzută la alin. (5), în situația în care acest lucru este posibil, au loc consultări între autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, autoritatea responsabilă pentru supravegherea operatorului de aeronave în cauză și Comisia Europeană.

(8) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează operatorul de aeronave cu privire la informațiile comunicate și luate în considerare de Comisia Europeană la adoptarea deciziei de impunere a unei interdicții de operare prevăzute la alin. (5).

(9) Operatorul de aeronave se poate adresa în scris Comisiei Europene, în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data la care Comisia Europeană comunică autorității publice centrale pentru protecția mediului informațiile prevăzute la alin. (8).

(10) Autoritatea publică centrală în domeniul transporturilor pune în aplicare pe teritoriul României deciziile adoptate de Comisia Europeană privind impunerea unei interdicții de operare operatorului de aeronave și informează Comisia Europeană cu privire la măsurile stabilite la nivel național pentru aplicarea acestor decizii.

#M1

ART. 28¹

(1) Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 5 alin. (1), cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei;

b) nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (4) și ale art. 9 alin. (4), cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;

c) nerespectarea de către operatori a obligațiilor de a depune anual la autoritatea competentă pentru protecția mediului a planului de măsuri, conținând cerințele prevăzute la art. 8 lit. c), cu amendă de la 20.000 lei la 30.000 lei;

d) nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (1), cu amendă de la 20.000 lei la 30.000 lei;

#M2

e) nerespectarea prevederilor art. 14² alin. (8) și ale art. 21 alin. (1), (3), (5), (6), (7), (12), (13), (14), cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei;

f) nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (5) și (6), cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei.

#M3

(2) Constatarea nerespectării prevederilor alin. (1) se face de către Agenția Națională pentru Protecția Mediului, care informează Garda Națională de Mediu.

(3) Aplicarea sancțiunilor pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) se face de către personalul desemnat din cadrul Gărzii Naționale de Mediu.

#M1

ART. 29

Prevederilor art. 28 alin. (1) și ale art. 28¹ le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

#M2

ART. 30

Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului afișează anual, pe propria pagină de internet, precum și la sediul său, numele operatorilor sau operatorilor de aeronave care au încălcat prevederile art. 18 alin. (2) și (3).

#M2

ART. 30¹

Documentele depuse de operatorii de aeronave la autoritățile competente sunt în limba română.

#M2

ART. 30²

Activitățile prevăzute la anexa nr. 1, cu excepția celor referitoare la activitățile de aviație, intră în schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră de la 1 ianuarie 2013.

#M1

ART. 31 *** Abrogat

#B

ART. 32

Anexele nr. 1 - 5 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Prezenta hotărâre transpune prevederile Directivei Parlamentului European și a Consiliului 2003/87/CE din 13 octombrie 2003 privind stabilirea unei scheme de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, care modifică Directiva 96/61/CE privind prevenirea și controlul integrat al poluării, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (J.O.U.E.) nr. L275/2003, și Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2004/101/CE privind modificarea Directivei 2003/87/CE privind stabilirea unei scheme de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, cu privire la mecanismele flexibile prevăzute de Protocolul de la Kyoto, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (J.O.U.E.) nr. L338/2004.

#CIN

NOTE:

1. Reproducem mai jos prevederile mențiunii privind transpunerea normelor comunitare din Hotărârea Guvernului nr. 133/2010 (#M1).

#M1

"Prezenta hotărâre transpune prevederile articolului 1 pct. 10 al Directivei 2009/29/CE a Parlamentului

European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră."

#CIN

2. Reproducem mai jos prevederile mențiunii privind transpunerea normelor comunitare din Hotărârea Guvernului nr. 399/2010 (#M2).

#M2

"Prezenta hotărâre transpune prevederile Directivei 2008/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 de modificare a Directivei 2003/87/CE pentru a include activitățile de aviație în sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L8 din 13 ianuarie 2009, și art. I pct. 13 și anexei I ale Directivei nr. 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei nr. 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 140 din 5 iunie 2009."

#CIN

3. Reproducem mai jos prevederile art. II din Hotărârea Guvernului nr. 1300/2010 (#M3).

#M3

"ART. II

Prevederile prezentei hotărâri se aplică operatorilor și operatorilor de aeronave în privința cărora, după intrarea în vigoare a acesteia, Agenția Națională pentru Protecția Mediului constată că nu și-au îndeplinit obligația de a restitui certificatele de emisii de gaze cu efect de seră în termenul prevăzut de lege."

#M2

ANEXA 1

CATEGORIILE

de activități cărora li se aplică Hotărârea Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră

1. Instalațiile sau părțile de instalații utilizate pentru cercetare, dezvoltare și testare de produse și procese noi și instalațiile care utilizează exclusiv biomasă nu intră sub incidența prezentei hotărâri.
2. Valorile pragurilor menționate mai jos se referă în general la capacități de producție sau randamente. În cazurile în care în cadrul aceleiași instalații se efectuează mai multe activități care se încadrează în aceeași categorie, capacitățile acestor activități se însumează.
3. La calcularea puterii termice nominale totale a unei instalații pentru a se decide cu privire la includerea acesteia în sistemul comunitar, se însumează puterea termică nominală a tuturor unităților tehnice care fac parte din aceasta și în care se ard combustibili în cadrul instalației respective. Aceste unități ar putea include orice tip de cazane, arzătoare, turbine, încălzitoare, furnale, incineratoare, cuptoare de calcinare, etuve, cuptoare, uscătoare, motoare, pile de combustie, instalații de ardere în buclă chimică, facile și instalații de postcombustie termică sau catalitică. Instalațiile cu putere termică nominală mai mică de 3 MW și instalațiile care utilizează exclusiv biomasă nu sunt luate în calcul. Instalațiile care utilizează exclusiv biomasă includ instalații care folosesc combustibili fosili doar la pornirea sau la oprirea instalației.
4. Dacă o instalație deservește o activitate în cazul căreia pragul nu este exprimat ca putere termică nominală totală, pragul pentru activitatea respectivă are prioritate la luarea deciziei privind includerea în sistemul comunitar.
5. Dacă se constată că într-o instalație se depășește pragul de capacitate pentru vreo activitate menționată în prezenta anexă, se includ în permisul de emisii de gaze cu efect de seră toate instalațiile în

care se ard combustibili, altele decât instalațiile pentru incinerarea deșeurilor periculoase sau municipale.

6. De la 1 ianuarie 2012 sunt incluse toate zborurile care sosesc pe sau pleacă de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru căruia i se aplică Tratatul privind Uniunea Europeană.

Activități	Emisii de gaze cu efect de seră
Arderea combustibililor în instalații cu putere termică nominală totală de peste 20 MW (cu excepția instalațiilor pentru incinerarea deșeurilor periculoase sau municipale)	Dioxid de carbon
Rafinarea uleiurilor minerale	Dioxid de carbon
Producerea cocsului	Dioxid de carbon
Prăjirea sau sinterizarea, inclusiv peletizarea, a minereurilor metalice (inclusiv a minereurilor sulfidice)	Dioxid de carbon
Producerea fontei sau oțelului (topire primară sau secundară), inclusiv instalații pentru turnare continuă, cu o capacitate de producție mai mare de 2,5 tone pe oră	Dioxid de carbon
Producerea sau prelucrarea metalelor feroase (inclusiv feroaliaje) atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW. Prelucrarea include, printre altele, laminoare, reîncălzitoare, cuptoare de recoacere, forje, topitorii, acoperire și decapare	Dioxid de carbon
Producerea de aluminiu primar	Dioxid de carbon și perfluorocarburi
Producerea de aluminiu secundar atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW	Dioxid de carbon
Producerea sau prelucrarea metalelor neferoase, inclusiv producerea aliajelor, rafinare, topire-turnare etc., atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală (incluzând combustibilii folosiți ca agenți de reducere) de peste 20 MW	Dioxid de carbon
Producerea clincherului de ciment în cuptoare rotative cu o capacitate de producție de peste 500 de tone pe zi sau în alte cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de var sau calcinarea dolomitei sau a magnezitei în cuptoare rotative ori în alte cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Fabricarea sticlei, inclusiv a fibrei de sticlă, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Fabricarea prin ardere de produse ceramice, în special de țigle, cărămizi, cărămizi refractare, plăci ceramice, gresie ceramică sau porțelan, cu o capacitate de producție de peste 75 de tone pe zi	Dioxid de carbon

Fabricarea de material izolant din vată minerală folosind sticlă, rocă sau zgură, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Uscarea sau calcinarea gipsului sau fabricarea plăcilor din ipsos și a altor produse din gips, atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW	Dioxid de carbon
Producerea de celuloză din lemn sau alte materiale fibroase	Dioxid de carbon
Producerea de hârtie sau carton, având o capacitate de producție mai mare de 20 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de negru de fum, implicând carbonizarea unor substanțe organice precum uleiurile, gudronul, reziduurile de cracare și de distilare, atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW	Dioxid de carbon
Producerea acidului azotic	Dioxid de carbon și oxid de azot
Producerea acidului adipic	Dioxid de carbon și oxid de azot
Producerea acidului glioxalic și glioxilic	Dioxid de carbon și oxid de azot
Producerea amoniacului	Dioxid de carbon
Producerea substanțelor chimice organice vrac prin cracare, reformare, oxidare completă sau parțială ori prin procese similare, cu o capacitate de producție care depășește 100 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de hidrogen (H ₂) și de gaze de sinteză prin reformare sau oxidare parțială, cu o capacitate de producție care depășește 25 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de sodă calcinată (Na ₂ CO ₃) și de bicarbonat de sodiu (NaHCO ₃)	Dioxid de carbon
Captarea gazelor cu efect de seră de la instalațiile care intră în sfera de aplicare a prezentei hotărâri în vederea transportului și stocării geologice într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului	Dioxid de carbon
Transportarea gazelor cu efect de seră prin intermediul conductelor în vederea stocării geologice într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE	Dioxid de carbon
Stocarea geologică a gazelor cu efect de seră într-un sit de stocare în temeiul Directivei 2009/31/CE	Dioxid de carbon

<p>Aviație</p> <p>Zborurile care pleacă de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru căruia i se aplică dispozițiile Tratatului privind Uniunea Europeană sau sosesc pe un astfel de aerodrom.</p> <p>În această activitate nu sunt incluse:</p> <p>a) zborurile efectuate exclusiv pentru transportul unui monarh în funcție și al rudelor sale apropiate, al șefilor de stat, al șefilor de guvern și al miniștrilor provenind din țări care nu sunt state membre, aflați în misiune oficială, cu condiția ca o astfel de situație să fie dovedită prin indicatorul corespunzător al statutului zborului în planul de zbor;</p> <p>b) zboruri militare efectuate cu aeronave militare și zboruri ale serviciilor de vamă și de poliție;</p> <p>c) zboruri legate de misiuni de căutare și salvare, zboruri ale serviciilor de pompieri, zboruri umanitare și zboruri ale serviciilor medicale de urgență autorizate de către autoritățile competente corespunzătoare;</p> <p>d) orice zboruri efectuate exclusiv în conformitate cu regulile de zbor la vedere definite în anexa 2 la Convenția de la Chicago;</p> <p>e) zborurile care se încheie pe aerodromul de unde a decolat aeronava și în timpul cărora nu au avut loc aterizări intermediare;</p> <p>f) zborurile de instruire efectuate exclusiv în scopul obținerii unei licențe sau a unei calificări, în cazul personalului navigant de conducere, dacă acest lucru este dovedit printr-o indicație corespunzătoare în planul de zbor, cu condiția ca scopul zborului să nu fie transportul de pasageri și/sau de marfă ori poziționarea sau transportul aeronavei;</p> <p>g) zboruri efectuate exclusiv în scopul cercetării științifice sau în scopul verificării, al testării ori al certificării aeronavei sau a echipamentului de bord ori de sol;</p> <p>h) zborurile efectuate de aeronave cu o masă maximă certificată la decolare mai mică de 5700 kg;</p> <p>i) zborurile efectuate în cadrul obligațiilor de serviciu public impuse, în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2.408/92 al Consiliului din 23 iulie 1992 privind accesul operatorilor de transport aerian comunitari la rutele aeriene intracomunitare, pe rutele din regiunile ultraperiferice, astfel cum sunt menționate la art. 299 alin. (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană, sau pe rutele unde capacitatea de transport aerian nu depășește 30.000 de locuri pe an; și</p> <p>j) zborurile care, cu excepția acestei litere, s-ar încadra în această activitate, efectuate de un operator de transport aerian comercial care efectuează fie mai puțin de 243 de zboruri pe perioadă, timp de 3 perioade consecutive de câte 4 luni, fie zboruri al căror total de emisii anuale este mai scăzut de 10.000 tone pe an.</p> <p>Zborurile efectuate exclusiv pentru transportul, în misiuni oficiale, al unui monarh în funcție și al rudelor sale apropiate, al șefilor de stat, al șefilor de guvern și al miniștrilor unui stat membru, aflați în misiune oficială, nu pot fi excluse în temeiul prezentei litere.</p>	<p>Dioxid de carbon</p>
---	-------------------------

#B

ANEXA 2

GAZELE CU EFECT DE SERĂ

Dioxid de carbon (CO₂)

Metan (CH₄)

Oxid azotos (N₂O)

Hidrofluorocarburi (HFC-uri)

Perfluorocarburi (PFC-uri)

Hexafluorură de sulf (SF₆)

ANEXA 3

CRITERIILE

pentru elaborarea Planului național de alocare

1. Numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate pentru fiecare perioadă trebuie să fie compatibil cu obligația României de limitare a emisiilor de gaze cu efect de seră, conform Protocolului de la Kyoto, ținându-se cont, pe de o parte, de proporția dintre emisiile totale reprezentate de aceste certificate și emisiile de la sursele neacoperite de această hotărâre și, pe de altă parte, de politica energetică națională și asigurarea respectării strategiei naționale privind schimbările climatice. Numărul total al certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, care urmează să fie alocate, nu trebuie să depășească necesarul estimat pentru aplicarea strictă a criteriilor prevăzute în această anexă. Înainte de anul 2008, alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră se face ținându-se seama de acțiunile privind atingerea sau depășirea angajamentelor României de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, asumate prin Protocolul de la Kyoto.

2. Numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate trebuie să fie în concordanță cu evaluarea progreselor actuale și a celor preconizate pentru realizarea contribuției la angajamentele internaționale asumate de România prin Protocolul de la Kyoto.

3. Numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate trebuie să fie în concordanță cu potențialul de reducere a emisiilor al activităților acoperite de această schemă, inclusiv potențialul tehnologic. Alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră poate avea la bază media emisiilor de gaze cu efect de seră pe produs, în cadrul fiecărei activități, și pe progresul realizabil în fiecare activitate.

4. Planul național de alocare trebuie să fie în concordanță cu alte reglementări și politici armonizate cu cele ale Comunității Europene. Acesta trebuie să țină seama de creșterile inevitabile generate ca efect al aplicării noilor cerințe legislative.

5. Planul național de alocare nu trebuie să facă discriminare între operatori sau sectoare, astfel încât să nu favorizeze în mod nejustificat anumiți operatori sau anumite activități.

6. Planul național de alocare trebuie să conțină informații asupra modului în care instalațiile nou-intrate sunt capabile să participe la schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră.

7. Planul național de alocare poate include acțiuni timpurii și informații asupra modului în care aceste acțiuni sunt luate în considerare. Indicatorii de performanță care derivă din documentele de referință privind cele mai bune tehnici disponibile (BAT) pot fi utilizate la elaborarea Planului național de alocare, iar acești indicatori de performanță pot lua în considerare acțiunile timpurii.

8. Planul național de alocare trebuie să conțină informații asupra modului în care tehnologiile curate, inclusiv tehnologiile eficiente energetic, sunt luate în considerare.

9. Planul național de alocare trebuie să includă prevederi privind posibilitatea publicului de a formula comentarii și trebuie să conțină informații despre modalitățile prin care comentariile vor fi luate în considerare la luarea deciziei de alocare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră.

10. Planul național de alocare trebuie să conțină o listă a instalațiilor care desfășoară activități

prevăzute în anexa nr. 1, precum și numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră care sunt alocate pentru fiecare dintre aceste instalații.

11. Planul național de alocare poate conține informații privind modul în care este luată în considerare concurența cu alte țări sau operatori din afara Uniunii Europene.

12. Planul național de alocare trebuie să precizeze cantitatea maximă de reduceri de emisii certificate (CER) și unități de reducere a emisiilor (ERU) care poate fi folosită de către operatori în schema de comercializare, sub forma unui procent din numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate fiecărei instalații.

#M2

ANEXA 4

PRINCIPIILE

privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră

PARTEA A

Monitorizarea și raportarea emisiilor din instalațiile staționare

(1) Monitorizarea emisiilor de dioxid de carbon

Monitorizarea emisiilor trebuie să se efectueze pe baza calculelor sau pe baza măsurătorilor.

(2) Calcularea

Calcularea emisiilor se face utilizându-se următoarea formulă:

datele privind activitatea x factorul de emisie x factorul de oxidare

Datele privind activitatea (combustibilul folosit, volumul producției etc.) trebuie să fie monitorizate pe baza datelor furnizate sau pe baza măsurătorilor.

Trebuie să se utilizeze factorii de emisie acceptați. Factorii de emisie specifici pentru activități specifice sunt acceptați pentru toate tipurile de combustibili. Factorii inițiali de emisie sunt acceptați pentru toate tipurile de combustibili, cu excepția combustibililor necomerciali (combustibili alternativi proveniți din deșeuri, precum anvelopele și gazele provenite din procese industriale). Se vor elabora factorii inițiali de emisie specifici pentru cărbune și factori de emisie specifici Uniunii Europene sau fiecărui producător național pentru gazele naturale. Factorii inițiali de emisie IPCC (Grupul interguvernamental privind schimbările climatice) sunt acceptați pentru produsele de rafinare. Factorul de emisie pentru biomasă este egal cu zero.

Dacă factorul de emisie nu ține cont că o parte din carbon nu se oxidează, atunci trebuie să se folosească un factor de oxidare suplimentar. Dacă factorii de emisie specifici pentru activități au fost calculați și s-a luat deja în considerare procesul de oxidare, factorul de oxidare nu se mai aplică.

Vor fi utilizați factorii implicați de oxidare elaborați conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006, în afară de cazul în care operatorul poate demonstra că factorii de emisie specifici pentru activități sunt determinați cu mai multă acuratețe.

Pentru fiecare activitate, instalație și pentru fiecare combustibil trebuie să se efectueze un calcul separat.

(3) Măsurarea emisiilor

Pentru măsurarea emisiilor trebuie să se folosească metodele standard sau acceptate și care trebuie să fie coroborate cu un calcul al emisiilor.

(4) Monitorizarea emisiilor pentru alte gaze cu efect de seră

Trebuie să fie folosite metodele standard sau acceptate.

(5) Raportarea emisiilor

Fiecare operator trebuie să includă următoarele informații în raportul privind instalația:

A. Date de identificare a instalației, cuprinzând:

a) numele instalației;

b) adresa, inclusiv codul poștal și țara;

c) tipul și numărul activităților prevăzute în anexa nr. 1, desfășurate în cadrul instalației; adresa, telefonul, faxul, e-mailul și datele persoanei de contact; și

d) numele titularului instalației și numele societății-mamă.

B. Pentru fiecare activitate prevăzută în anexa nr. 1, desfășurată pe amplasamentul pentru care se calculează emisiile, trebuie incluse:

a) date privind activitatea;

b) factori de emisie;

c) factori de oxidare;

d) emisii totale; și

e) incertitudinea.

C. Pentru fiecare activitate prevăzută în anexa nr. 1, desfășurată pe amplasamentul pentru care sunt măsurate emisiile, trebuie incluse:

a) emisii totale;

b) informații privind credibilitatea metodelor de măsurare; și

c) incertitudinea.

D. Pentru emisiile rezultate din procesul de ardere, raportul trebuie să includă, de asemenea, factorul de oxidare, în afara cazului în care oxidarea a fost luată deja în considerare la fundamentarea factorului de emisie specific.

Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului ia măsurile necesare coordonării cerințelor de raportare cu celelalte cerințe de raportare deja existente, pentru a ușura operatorilor sarcina raportării.

PARTEA B

Monitorizarea și raportarea emisiilor provenite din activități de aviație

Monitorizarea emisiilor de dioxid de carbon

Emisiile sunt monitorizate prin calcul. Calcularea emisiilor se realizează după formula:

consum de combustibil x factor de emisie

Consumul de combustibil include combustibilul consumat de unitatea auxiliară de putere. Consumul real de combustibil pentru fiecare zbor este folosit ori de câte ori este posibil și se calculează după formula:

cantitatea de combustibil din rezervoarele aeronavei după terminarea alimentării cu combustibil pentru zborul respectiv - cantitatea de combustibil din rezervoarele aeronavei după terminarea alimentării pentru zborul următor +/- cantitatea de combustibil alimentat pentru zborul următor.

Dacă datele reale privind consumul de combustibil nu sunt disponibile, se folosește o metodă standard, pe niveluri de abordare, pentru a estima datele privind consumul de combustibil pe baza celor mai bune informații disponibile.

Se folosesc factorii standard de emisie din liniile directe IPCC pentru inventariere din 2006 sau actualizările ulterioare ale respectivelor linii directe, cu excepția cazului în care factorii de emisie specifici activității, determinați de laboratoare acreditate independente care folosesc metode analitice acceptate, sunt mai exacte. Factorul de emisie pentru biomasă este zero.

Pentru fiecare zbor și combustibil se efectuează un calcul separat.

Raportarea emisiilor

Fiecare operator de aeronave include în raportul prezentat în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (12) din hotărâre următoarele informații:

A. Informații de identificare a operatorului de aeronave, inclusiv:

- numele operatorului de aeronave;

- statul membru de administrare;

- adresa, inclusiv codul poștal și țara și, în cazul în care este diferită, adresa de contact din România;

- numerele de înmatriculare ale aeronavelor și tipurile de aeronave folosite, în perioada de raportare, pentru a efectua activitățile de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavelor;

- numărul și autoritatea emitentă ale certificatului de operator aerian și ale licenței de operare pe baza cărora operatorul de aeronave desfășoară activitățile de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei;

- adresa, numărul de telefon, numărul de fax și e-mail-ul unei persoane de contact; și
- numele proprietarului aeronavei.

B. Pentru fiecare tip de combustibil pentru care se calculează emisiile trebuie incluse:

- consumul de combustibil;

- factorul de emisie;

- emisiile cumulate totale, provenite de la toate zborurile efectuate în perioada de raportare, care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei;

- emisii cumulate provenite de la:

- toate zborurile efectuate în perioada care face obiectul raportului, care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei, care au plecat de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru și care au sosit pe un aerodrom situat pe teritoriul aceluiași stat membru;

- toate celelalte zboruri efectuate în perioada de raportare, care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei;

- emisiile cumulate provenite de la toate zborurile efectuate în perioada de raportare, care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei, și care:

- au plecat din fiecare stat membru; și
 - au sosit în fiecare stat membru dintr-o țară terță;
- incertitudinea.

Monitorizarea datelor tonă-kilometru conform art. 14² și 15 din hotărâre.

Pentru cererile de alocare a cotelor în conformitate cu art. 14² alin. (1) sau cu art. 15 alin. (5) din hotărâre, valoarea activităților de aviație se calculează în tone-kilometri, după următoarea formulă:

tone-kilometri = distanța x sarcina utilă,

unde:

distanță înseamnă distanța ortodromică dintre aerodromul de plecare și cel de sosire plus un factor suplimentar fix de 95 km; și

sarcină utilă înseamnă masa totală a mărfurilor, a poștei și a pasagerilor transportați.

Pentru calculul sarcinii utile:

- numărul de pasageri este numărul de persoane aflate la bord, cu excepția membrilor echipajului;

- un operator de aeronave poate opta să aplice fie masa reală, fie masa standard a pasagerilor și a bagajelor de cală înregistrate în documentația privind masa și centrul pentru zborurile relevante sau o valoare standard de 100 kg pentru fiecare pasager și bagajul său de cală.

Raportarea datelor tonă-kilometru conform art. 14² și 15 din hotărâre.

Fiecare operator de aeronave introduce următoarele informații în solicitarea pe care o depune conform art. 14² alin. (1) sau art. 15 alin. (5) din hotărâre:

A. Informații de identificare a operatorului de aeronave, inclusiv:

- numele operatorului de aeronave;

- statul membru de administrare;

- adresa, inclusiv codul poștal și țara și, în cazul în care este diferită, adresa de contact din România;

- numerele de înmatriculare ale aeronavelor și tipurile de aeronave folosite, pe parcursul anului din solicitare, pentru care este operatorul aeronavei;

- numărul și autoritatea emitentă ale certificatului de operator aerian și ale licenței de operare pe baza cărora operatorul de aeronave desfășoară activități de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operator de aeronave;

- adresa, numărul de telefon, numărul de fax și e-mail-ul unei persoane de contact; și
- numele proprietarului aeronavei.

B. Date tonă-kilometru:

- numărul de zboruri pe perechi de aerodromuri;
- numărul de pasageri-kilometru pe perechi de aerodromuri;
- numărul de tone-kilometru pe perechi de aerodromuri;
- metoda aleasă pentru calculul masei pasagerilor și al bagajelor de cală;
- numărul total de tone-kilometru pentru toate zborurile efectuate în cursul anului de raportare și care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei.

#M2

ANEXA 5

CRITERIILE PRIVIND VERIFICAREA

PARTEA A

Verificarea emisiilor provenite din instalațiile staționare

(1) Principii generale

1. Emisiile generate de fiecare activitate prevăzută în anexa nr. 1 la hotărâre trebuie să fie supuse verificării.
2. Procesul de verificare trebuie să includă observațiile privind raportul prevăzut la art. 21 alin. (2) din hotărâre și monitorizarea emisiilor efectuată în cursul anului precedent. Trebuie specificate siguranța, credibilitatea și acuratețea sistemelor de monitorizare și a datelor și informațiilor raportate privind emisiile, în special:
 - a) date raportate privind activitatea, măsurările și calculele asociate;
 - b) alegerea și utilizarea factorilor de emisie;
 - c) calculele care conduc la determinarea tuturor emisiilor;
 - d) acuratețea alegerii și utilizării metodelor de măsurare, dacă se folosește măsurarea.
3. Emisiile de gaze cu efect de seră raportate pot fi validate numai dacă datele și informațiile sunt sigure și credibile, permițând determinarea emisiilor cu un grad înalt de precizie. Un grad înalt de precizie este atins atunci când operatorul demonstrează că:
 - a) datele raportate sunt concludente;
 - b) colectarea datelor s-a efectuat potrivit standardelor științifice aplicabile; și
 - c) înregistrările importante privind instalația sunt complete și concludente.
4. Verificatorul trebuie să aibă acces la toate amplasamentele și informațiile ce fac obiectul verificării.
5. Verificatorul trebuie să ia în considerare dacă instalația este înregistrată potrivit Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 50/2004 privind stabilirea procedurii de organizare și coordonare a schemelor de management de mediu și audit (EMAS) în vederea participării voluntare a organizațiilor la aceste scheme, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Metodologia

Analiza strategică

6. Verificarea trebuie să se bazeze pe o analiză strategică a tuturor activităților desfășurate în cadrul instalației. Aceasta impune ca verificatorul să aibă o vedere de ansamblu asupra tuturor activităților și semnificației acestora privind emisiile.

Analiza procesului

7. În cazul în care este necesar, verificarea informațiilor transmise trebuie desfășurată la locul amplasamentului instalației. Verificatorul trebuie să determine prin sondaje dacă datele și informațiile raportate sunt corecte.

Analiza de risc

8. Verificatorul va evalua toate sursele de emisii din instalație privind credibilitatea datelor fiecărei surse care contribuie la emisiile totale ale instalației.

9. Pe baza acestei analize, verificatorul trebuie să identifice, în mod explicit, sursele pentru care

determinarea emisiilor prezintă un risc înalt de eroare, precum și alte aspecte privind procedura de monitorizare și raportare, care pot contribui la apariția erorilor în determinarea emisiilor totale. Aceasta implică, în special, alegerea factorilor de emisie și a calculelor necesare pentru a determina nivelul emisiilor generate de surse individuale. O atenție deosebită trebuie acordată acelor surse pentru care determinarea emisiilor prezintă un risc înalt de eroare și aspectelor privind procedura de monitorizare, prevăzute la pct. 1 - 5.

10. Verificatorul trebuie să ia în considerare toate metodele de control efectiv al riscului, aplicate de către operator în scopul minimizării gradului de incertitudine.

Raportul de validare

11. Verificatorul trebuie să întocmească un raport privind procesul de validare, menționând dacă raportul realizat de operator potrivit dispozițiilor art. 21 alin. (2) din hotărâre este satisfăcător. Raportul verificatorului trebuie să precizeze toate aspectele relevante privind activitatea de verificare. Raportul operatorului, întocmit potrivit dispozițiilor art. 21 alin. (2) din hotărâre, este declarat satisfăcător dacă verificatorul validează că emisiile totale sunt declarate corect.

Cerințe minime privind competențele verificatorului

12. Verificatorul trebuie să fie independent de operator, să își îndeplinească atribuțiile cu obiectivitate și profesionalism și să cunoască:

- a) prevederile prezentei hotărâri, precum și standardele și ghidurile europene;
- b) cerințele legislative, de reglementare și administrative relevante precum activitatea supusă verificării; și
- c) procedurile de obținere a tuturor informațiilor privind fiecare sursă de emisii din instalație, în special cu privire la colectarea, măsurarea, calcularea și raportarea datelor.

PARTEA B

Verificarea emisiilor provenite din activități de aviație

13. Principiile generale și metodologia stabilite în prezenta anexă se aplică verificării rapoartelor de emisii provenite de la zborurile care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1.

În acest sens:

- a) la pct. 3, trimiterea la operator se interpretează și ca trimitere la un operator de aeronave, iar la lit. (c) a respectivului punct, trimiterea la instalație se interpretează și ca trimitere la aeronava utilizată la efectuarea activităților de aviație care fac obiectul raportului de monitorizare privind emisiile;
- b) la pct. 5, trimiterea la instalație se interpretează și ca trimitere la operatorul de aeronave;
- c) la pct. 6, trimiterea la activitățile desfășurate în instalație se interpretează și ca trimitere la activitățile de aviație care fac obiectul raportului, întreprinse de operatorul de aeronave;
- d) la pct. 7, trimiterea la amplasamentul instalației se interpretează și ca trimitere la locațiile folosite de operatorul de aeronave pentru a efectua activitățile de aviație care fac obiectul raportului de monitorizare privind emisiile;
- e) la pct. 8 și 9, trimiterea la sursele de emisii din instalație se interpretează și ca trimitere la aeronava de care răspunde operatorul de aeronave;
- f) la pct. 10 și 12, trimiterea la operator se interpretează ca trimitere la un operator de aeronave.

Dispoziții suplimentare privind verificarea rapoartelor de emisie din sectorul aviației

14. Verificatorul se asigură în special că:

- a) s-au luat în considerare toate zborurile care intră sub incidența unei activități de aviație enumerate în anexa nr. 1 la hotărâre. În îndeplinirea acestei sarcini, verificatorul utilizează datele privind orarul și alte date privind traficul operatorului de aeronave, inclusiv alte date de trafic ale operatorului de aeronave provenite de la Eurocontrol la cererea respectivului operator;
- b) există o coerență per ansamblu a datelor între consumul cumulativ de combustibil și datele privind combustibilul achiziționat sau furnizat prin altă metodă pentru aeronava care efectuează activitatea de aviație.

Dispoziții suplimentare privind verificarea datelor tonă-kilometru transmise în sensul art. 14² și 15 din hotărâre.

15. Principiile generale și metodologia de verificare a rapoartelor privind emisiile de gaze cu efect de seră, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (12) din hotărâre, menționate în prezenta anexă, se aplică în mod corespunzător și pentru verificarea datelor tonă-kilometru din aviație.

16. Verificatorul se asigură în mod special că, în solicitarea operatorului în cauză, depusă în conformitate cu art. 14² alin. (1) și art. 15 alin. (5) din hotărâre, au fost luate în considerare numai zborurile efectiv efectuate și care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1 de care este responsabil operatorul de aeronave. În îndeplinirea acestei sarcini, verificatorul utilizează datele privind traficul operatorului de aeronave, inclusiv datele de trafic ale operatorului de aeronave provenite de la Eurocontrol la cererea respectivului operator. De asemenea, verificatorul se asigură că sarcina utilă raportată de operatorul de aeronave corespunde înregistrărilor privind sarcinile utile păstrate de operatorul în cauză în scopul asigurării siguranței zborului.

#B
